

বৃহস্পতিবৰীয়া বিশেষ

ছত্তিছগড়ৰ বুৰুকাপালত ২৬ জোৰানক নৃশংসভাৱে হত্যা কৰা হ’ল, আঠজন জোৰানৰ কোনো সন্ধান নাই আৰু বাকী আঠ-১০ জন জোৰাৰ অৱস্থা গুৰুতৰ। কেন্দ্ৰীয় গৃহমন্ত্ৰী ৰাজনাথ সিঙে ততালিকে ৰায়পুৰলৈ গৈ ছহিদ্ৰ জোৰানসকলক শ্ৰদ্ধাঞ্জলি জনাই মাওবাদী সমস্যাৰ বাবে এটা নতুন ৰণনীতি প্ৰস্তত কৰিব বুলি ঘোষণা কৰিলে। ৰাজ্য চৰকাৰেও সিদ্ধান্ত ল’লে যে অতি সোনকালেই ন’ঙ্গাল অপাৰেচন-ৰ মুখ্যালয় ৰায়পুৰৰ পৰা বস্তলৈ স্থানান্তৰিত কৰা হ’ব।

বুৰুকাপালত হোৱা এই নৃশংস হত্যাকাণ্ড কোনো নতুন ঘটনা নহয়। ছত্তিছগড়ৰ বাবে বাৰে বাৰে মাওবাদী আক্ৰমণ হৈয়ে আছে। এই ধৰণৰ আক্ৰমণবোৰত আদিবাসীয়ে মৃত্যু হয় আৰু জোৱানো নিহত হয়। ২০১৩ৰ মাওবাদী আক্ৰমণতো বহু নেতাৰ অকাৰ্যমত্ৰা হৈছিল। ২০১৪ত চি আৰ পি এফৰ বেটেলিয়নৰ ওপৰত আক্ৰমণ হৈছিল। এই আক্ৰমণত দুজন বিষয়া আৰু ১১ জন জোৰানৰ ছহিহ হৈছিল। এনেদৰেই এটা এটাকৈ আক্ৰমণ

হৈয়ে থাকে আৰু প্ৰত্যেক আক্ৰমণৰ পাছত প্ৰধানমন্ত্ৰীৰ পৰা আৰম্ভ কৰি মুখ্যমন্ত্ৰী আৰু অন্য বিভিন্ন নেতাসকলে একেই ধৰণৰ মন্তব্য কৰি থাকে।

— আমি এই আক্ৰমণৰ নিন্দা কৰো।
— জোৰানৰ মৃত্যুত আমি অতি মৰ্মহত।
— এই বলিদান ব্যৰ্থ হ’বলৈ নিদিওঁ।

এইবোৰ দেখি-শুনি এনেকুৱা লাগে যেন এইটো এটা পৰম্পৰাৰ দৰে হৈ গৈছে। সকলোৱে নিজৰ নিজৰ শোকবাৰ্তা তৈয়াৰ কৰি ৰাখে। প্ৰতিটো মাওবাদী আক্ৰমণৰ পাছত সেই বাৰ্তা এবাৰ প্ৰকাশিত কৰি দিয়া হয়। ৰাষ্ট্ৰীয় পতাকাত মেৰিয়াই অনা এই মৃতদেহবোৰত ‘চালামি’ দি সন্মান দেখুৱাই কৰ্তব্যৰ ইতিশ্ৰী কৰা হয়। আমিও ফেচবুক, টুইটাৰ আৰু হোৱাটছএপত জোৰানসকলৰ জয়-জয়কাৰ কৰি আৰু মাওবাদৰ ভৰ্তসনা কৰি নীৰৱ হৈ যাওঁ।

ছত্তিছগড়, ওড়িছা, ঝাৰখণ্ড আৰু মহাৰাষ্ট্ৰৰো কিছুমান অঞ্চলত আদিবাসী আৰু জোৰানসকলক মাওবাদী আক্ৰমণৰ পৰা বচাবলৈ

নাই। টিভি স্ক্ৰিডন তৈা কেইজনমান বজাক বহুৱাই নিৰ্বৰক তৰ্ক কৰাৰ দৰকাৰ নাই। বাস্তৱৰ ধৰাতলত তালিকে এই সমস্যাৰ সমাধান বিচাৰিবৰ দৰকাৰ। যিবোৰ ভিতৰুৱা অঞ্চলত মাওবাদী দলবোৰে আদিবাদী পৰিয়ালবোৰক ভয় দেখুৱাই নিজৰ কামবোৰ চলাই থাকে, সেই অঞ্চলবোৰত গৈ তাৰ পৰিয়ালবোৰক সমস্যাবোৰ জলি তাৰ সমাধান কৰিব লাগিব। এই

কাশীৰৰ পৰা আৰম্ভ কৰি মাওবাদী সমস্যামুক্ত ৰাজ্যবোৰতো যোৱা কিছুদিনৰ পৰা আমাৰ গোপনীয় সুৰক্ষা বিভাগ সফল হ’ব পৰা নাই। ঘটনা ঘটি যোৱাৰ পাছতহে চেল পিটাৰ পৰম্পৰাৰ আৰম্ভ হৈছে। লগে লগেই নিজৰ দোষ লুকুৱাবৰ বাবে আনৰ ওপৰত দোষাৰোপ কৰাৰ ৰাজনীতিও আছেই। যিদৰে অন্য বিভিন্ন ক্ষেত্ৰবোৰত অস্ত্ৰাচাৰৰ গোপন খেল

স্থানীয় আদিবাসীসকলক শোষণ কৰিছিল এই বিষয়ে এটা খবৰ যুগুত কৰিছিল; কিন্তু সেই বিপ’ৰ্ট ক’লে গ’ল কোনোে নাজানে। ১৯৮৫-৮৬ৰ সময়ত বিভিন্ন বন-উৎপন্ন আৰু বিশেষকৈ কাঠ আৰু বিড়িৰ পাতৰ ব্যবসায়ীসকলে এই কথাষাৰক লৈ নিশ্চিত হৈ বহুতো অনৈতিক কাম কৰিছিল যে অৰণ্যত থকা প্ৰখ্যাত ‘দাদা’সকলৰ সহায় পাই থকালৈকে কোনোেও

শোষণমুক্ত কৰিবলৈ বহু চেষ্টা কৰিছিল; কিন্তু শক্তিশালী মদিৰা ব্যবসায়ীসকল একগোট হৈ নিজৰ শক্তিৰ দুৰোপযোগ্য কৰি তেওঁক বস্তৰৰ পৰা আঁতৰি যাবলৈ ব্যৰ্থ কৰিলে। ললিত যোশী নামৰ অন্য এগৰাকী কমিছনাৰেও এই অঞ্চলৰ উন্নতিৰ বাবে কাম কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল। কিন্তু ওপৰৰ পৰা তললৈ ব্যাপ্ত অস্ত্ৰাচাৰৰ সমুখত তেওঁৰ টিকিব নোৱাৰিলে। সময় সলনি হৈ গৈ আছে; কিন্তু সলনি হোৱা নাই আদিবাসীৰ জীৱনৰ পৰিবেশ আৰু মাওবাদীৰ আক্ৰমণ তথা নৃশংস হত্যাৰ কাহিনী। ছত্তিছগড়ৰ বস্তৰ অঞ্চলক মুখা ধৰাৰ লগত সন্মিলিত কৰিবলৈ আৰু আদিবাদী যুৱবৰ্গক মাওবাদী মানসিকতাৰ পৰা মুক্ত কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা কোনো বিষয়াক কোনো ৰাজনৈতিক দলে কেতিয়াও সহায় আগবঢ়োৱা নাই। কাৰণ স্পষ্ট যে মাওবাদৰ এই তল বিচাৰি নোপোৱা দলবোৰত বিভিন্ন খেল চলি আছে। ১৯৮০ৰ দশকত ডাঃ ৰামচন্দ্ৰ সিঙে বস্তৰৰ নঙ্গাল প্ৰভাৱিত অঞ্চলসমূহক সম্পূৰ্ণ বিকাশৰ বাবে এটা ৰূপৰেখা তৈয়াৰ কৰিছিল। তেওঁ এই সমস্যাৰ ওপৰত বহুতো শোধ কৰিছিল আৰু চৰকাৰক। এই বিষয়ত সহায় কৰিবলৈ ইচ্ছাও প্ৰকাশ কৰিছিল; কিন্তু সহায় কৰিবলৈ কোনেও আগ্ৰহ নেদেখুৱালে। ৰাজ্যৰ মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে বস্তৰৰ মাওবাদ উন্মুলনৰ বাবে কিছু বছৰৰ আগতে কে পি এছ গিলক মুখ্য উপদেষ্টাৰূপে নিযুক্ত কৰিছিল; কিন্তু এটা সময়ৰ পাছত গিলেও স্পষ্টকৈ কৈছিল যে ছত্তিছগড়ৰ বাবে মাওবাদী সমস্যাতকৈও ডাঙৰ সমস্যা ইয়াৰ প্ৰশাসন ব্যৱস্থা। মাওবাদী নেতা, বিডি পাতৰ ব্যৱসায়ী, স্থানীয় ঠিকাদাৰ, বিভিন্ন নেতা আৰু চৰকাৰী কিছুমান বিষয়াৰ মাজত গোপনীয় ধনৰ লেনলেনন চলি আছে। এনেকুৱা লুটনৰো বন্ধ নোহোৱালৈকে মাওবাদক শোষণ কৰিব পৰা নাযাব। বুৰুকাপালৰ

নৃশংস হত্যাকাণ্ডৰ পাছত কেন্দ্ৰীয় গৃহ ৰাজমন্ত্ৰী হংসৰাজ অৰীৰেও সেই অঞ্চলবোৰৰ বিভিন্ন জোৰান, চৰকাৰী কৰ্মী, আদিবাদী আৰু সাংবাদিকসকলৰ স’তে চৰ্চা কৰি এই কথা মানিবলৈ বাধ্য হ’ল যে মাওবাদী গতি-বিধি উল্লেখজনকভাৱে বাঢ়ি গৈছে। সুক্ৰমা জিলাৰ এটা ডাঙৰ অঞ্চলক নিজৰ দখলত ৰাখি মাওবাদীসকলে আদিবাদী পৰিয়ালবিলাকক বন্ধকৰ দৰে ব্যৱহাৰ কৰি নিজৰ বাৰ্থ পূৰ্ণ কৰি আছে। এই সময়তে ৰায়পুৰৰ কেন্দ্ৰীয় জেলত পদস্থ বৰ্মা ডোঙৰেৰ বিয়য়েও সকলোৰেই জনাটো জৰুৰী হৈ পৰে। ফেচবুকত মাওবাদক উম্বাল কৰাৰ বাবে চৰকাৰে লোৱা কিছুমান পদ্ধতিৰ ওপৰত এটা ডাঙৰ প্ৰশ্ন উঠাই তেওঁ জেলত থকা আদিবাদী মহিলা আৰু সৰু সৰু ছোৱালীবোৰৰ ওপৰত হৈ থকা শাৰীৰিক আৰু মানসিক যন্ত্ৰণাবোৰৰ বিৰুদ্ধে মাত মতিবলৈ সাহায কৰিলে। তেওঁ কৈছিল যে আদিবাসী হওক বা মাওবাদী হওক বা অন্য গাঁওবাসীয়েই হওক— সকলোৱে আজিৰ মূষ্ট-তন্ত্ৰৰ চিকাৰ হৈ আছে। বৰ্মা ডোঙৰক ততালিকে নিলম্বিত কৰা হ’ল। আজিৰ পৰিবেশত এনেকুৱা হৈ গৈছে যে প্ৰচলিত তন্ত্ৰৰ দুৰ্বলতাৰ বিষয়ে কোৱা মানুহৰ লগত এটা সুস্থ তৰ্ক বা আলোচনা কৰাৰ ঠাইত তেওঁলোকৰ মুখ সম্পূৰ্ণৰূপে বন্ধ কৰিবলৈ প্ৰচেষ্টা কৰা হয়। এনেদৰে মাওবাদী সমস্যাৰ সমাধান হ’ব নে নাই ক’বলৈ কঠিন। কিন্তু মাওবাদী মানসিকলক মানুহৰ ফালে এলেকুৱা বহু মানুহ আৰু বেছিহে আকৰ্ষিত হ’ব, যিবিলাকে অন্য সকলো ফালৰ পৰা হতশ হৈছে। যদি এনেকুৱা হয়, তেনেহ’লে আমাৰ তন্ত্ৰবোৰেই সেই নৃশংস হত্যাকাৰীসকলৰ বাবে পৰোক্ষ সহায়ক হৈ যাব। এতিয়াই এইবোৰক কাণ্ডাঙৰতোৰে নাভাবিলে কোৱা উচিত।

ফেব্ৰ ৫ ০৯৯২৩১৪৮৩৮৫

যোৰা ১৭ মে'ৰ 'দৈনিক অগ্ৰদূত' বৃধবৰীয়া বিশেষ পিঠাদিত জীৱন বৰ্মনে বেদব্ৰত বৰাৰ 'পৃথক ৰাজ্যৰ দাবী আমৰ জনজাতি' বোলা গ্ৰন্থৰ বিষয় সম্পৰ্কত মতামতৰ নামত গ্ৰন্থৰ বিষয়ত থকা ব্যক্তিকলক গালি-গালাচ অশালীন ভাষাৰ লিখা নিৰ্দম্ভটো পঢ়িলো। বেদব্ৰত বৰাৰ উক্ত গ্ৰন্থ মই এতিয়ালৈ পঢ়া নাই। তাত কি লিখা আছে নাজানে। কিন্তু

স্বঘোষিত পণ্ডিত আমাৰ জীৱন বৰ্মনে কিছুমান বড়ো লেখকক তুচ্ছ-তাচ্ছিল্য, অশালীন ভাষাৰে গালি-গালাজ কৰি লিখা আৰু গোটেই বড়ো জাতিকে বাৰে বাৰে তুচ্ছ কৰি লিখা বাবে তাৰ উচিত প্ৰত্যুত্তৰ দিয়াৰ প্ৰয়োজন বোধ কৰিলো। তেওঁৰ উক্ত গ্ৰন্থৰ তথ্য নিৰীক্ষণ বিস্মাত্ৰিকাৰ জীৱন বৰ্মনৰ এই তথ্য নিৰীক্ষণক বড়োত 'আদা মীদাও খা, দাওখা খিদলা' অৰ্থাৎ 'ককাইদেউ ওপৰ চকুৱা, নজৰ কেবল কাউৰীৰ বিস্তা'। যাৰ চকুৰ মণি তেৰা হৈ ওপৰমুখা হৈ থাকে তাকে বড়োসকলে 'মীদাওখা' বুলি কয়। ইয়াৰে ভালকৈ গভীৰভাৱে নিৰীক্ষণ নকৰাকৈ ওপৰে ওপৰে তৰলভাৱে নিৰীক্ষণ কৰা বজায়। কাউৰী বৰ হিঙ্গাকুৰীয়া চৰাই। সি আনৰ ভাল কেতিয়াও দেখিব নোৱাৰে। বগা কপোৰ, বগা গুটি দেখিলে তাৰ ওপৰত বিস্তা পেলাই। কাউৰী উৰি উৰিও বিস্তা পেলায়। ওপৰ চকুৱা (মীদাওখা) মানুহসকলৰ নজৰো তিক উৰি পেলাবো বিস্তাতে পৰে। অৰ্থাৎ কেবল আনৰ বয়ো বস্ত্ৰহে চকুত পৰে। জীৱন বৰ্মনৰ বড়ো বিদ্বেষো কাউৰীৰ হিঙ্গাকুৰীয়া সত্ৰাৰৰ নিচিনা। সেয়ে তেওঁৰ বড়ো বিদ্বেষ মতামত যথাৰ্থতে 'আদা মীদাওখা, দাওখা খিদলা'।

আচলতে কোচ ৰাজবংশী বুলি কোনো জাতি নাই। ৰংপুৰীয়া মূলিয়া সকলেই ক্ষত্ৰিয় ৰাজবংশী হৈ অসমত প্ৰজন্মত আই জনজাতি হোৱাৰ আন্দোলনত ক্ষত্ৰিয়ৰ ঠাইত কোচ সস্থাপন কৰি লয়। এই কৃত্ৰিম জাতিকে অসমৰ বুদ্ধিজীৱীসকলে বড়োলৈও পৃথক ৰাজ্য গঠনৰ প্ৰক্ৰিয়াত বাধা দিয়াৰ উদ্দেশ্যে এই কৃত্ৰিম জাতিক কমতাপুৰ দাবীৰ নামত বড়োলৈওৰ বিৰুদ্ধে উঠাই দিয়ে।

ইয়াকে সুযোগ লৈ শিয়াল পণ্ডিতৰ নিচিনা নিজৰ ভিতৰত কুঅভিসন্ধি লুকাই ৰাখি নিজৰ বিছিন্নতাৰোধ গঢ়ি উঠা দোষক আনৰ ওপৰত জাপি দি নিজে কৃত্ৰিম নিৰ্দোষী মনস্তা 'মাওজী সাধু' দেখুৱাইছে।

তেওঁ নিজৰ বিছিন্নতাবাদবোধৰ কাৰকৰ প্ৰথম দৃষ্টান্তত লিখা ৰংপুৰ জিলা কোচ ৰাজবংশীৰ ৰখাড়ুমি আৰু সাংস্কৃতিক কেন্দ্ৰ বোলাতো আৰু ইয়াক ১৯৪৭ত অসমৰ প্ৰধানমন্ত্ৰী গোপীনাথ বৰদলৈৰ দিনত পূৰ পাকিস্তানলৈ হস্তান্তৰ কৰা বোলাৰ কোনো যুক্তিমুক্ত বা সত্যতা নাই। কাৰণ সেই সময়ত কোচ ৰাজবংশী বুলি কোনো জাতিয়ে নাছিল। কিছুমান নিৰম বৰ্হ হিন্দু (ব্ৰাহ্মাহিন্দু) জাতৰ লোকসকলে ৰজাৰ দিনত সুযোগ সুবিধা ভোগ কৰিবলৈ নিজক ৰাজবংশী জাতি পৰিচয় লোৱা সকলে ব্ৰিটিছৰ দিনত হিন্দুৰ উচ্চৰ্বৰণ সুযোগ সুবিধা ভোগ কৰিবলৈ 'ক্ষত্ৰিয়' হোৱাৰ তুমুল আন্দোলন কৰে। ইয়াৰ ফলস্বৰূপে ১৮৯১ত 'ক্ষত্ৰিয় ৰাজবংশী' ৰমিলনী-ৰ দ্বিতীয় অধিবেশনত এই ৰমিলনীৰ নামৰ ন্যায় মন্দিৰ প্ৰাংগণতে এটি প্ৰস্তাৱযোগে সিদ্ধান্ত লোৱা হয় 'ৰাজবংশী' ক্ষত্ৰিয় বটে, কোচ নহে।" সেয়ে ৰংপুৰ ছদ্মবেশী ৰাজবংশী নামধাৰী সকলৰ ক্ষত্ৰিয় আন্দোলনৰ সংঘাত ভূমিকে, ৰমাড়ুমি নহয়। ৰংপুৰ জিলা বংগভাষী পূৰ্ববংগৰ লগত বংগ বিভাজন দিনৰ পৰাই চামিল আছিল। ১৯৪৭ত অসমৰ প্ৰধানমন্ত্ৰী গোপীনাথ বৰদলৈয়ে ইয়াক পূৰ পাকিস্তানত হস্তান্তৰ কৰাৰ প্ৰশ্নই নহয়। এনে কৰাৰ তেওঁৰ ক্ষমতাও নাই।

এই আন্দোলনৰ ফলতে ১৯০১ত ব্ৰিটিছ চৰকাৰে 'Without further arguement, Koch and Rajbanshi separate caste'

আশেষ জাৰী কৰে। ১৯১১ত নৱদ্বীপৰ ব্ৰাহ্মণ মহাসভাই ৰাজবংশীসকলক 'ব্ৰাতা ক্ষত্ৰিয়' প্ৰধান কৰাত হেজাৰ হেজাৰ ৰাজবংশী কৰতোৰা (কৃততৰা) নদীৰ পাৰত মুৰ খুৱাই লণ্ডণ পিদ্ধি ক্ষত্ৰিয় হয় যিটো আজিও অসমতো ৰাজবংশীসকলে ২৭ মাঘৰ দিনটো ক্ষত্ৰিয় হোৱাৰ উপয়নৰ দিন পালন কৰে। এই হিন্দুৰ উচ্চৰ্বণ ক্ষত্ৰিয় হোৱাসকলে সংবিধানৰ সুবিধা ভোগ কৰিবলৈ সংবিধান শাসন আৰম্ভ হোৱাত পশ্চিমবংগত শূদ্ৰবংশী হৈ অনুসূচিত জাতিৰ আৰক্ষণ সুবিধা খালে। অসমত এই একে ক্ষত্ৰিয় ৰাজবংশীসকল মণ্ডল কমিটাৰ অন্যান্য পিছপৰা জাতিৰ আৰক্ষণ সুবিধা ভোগ কৰি পাছত অনুসূচিত জনজাতিৰ সুবিধা ভোগ কৰিবলৈ হিন্দুৰ উচ্ৰ জাতি ক্ষত্ৰিয়ৰ নামত জনজাতি নহয় বুলি জানি ক্ষত্ৰিয় শব্দ গুপ্ত ৰাখি কোচ শব্দ সংযোজন কৰি কোচ ৰাজবংশী নামত অনুসূচিত জনজাতি দাবী কৰিলে। কোচ ৰাজবংশীৰ নামত কমতাপুৰো দাবী কৰিলে।

গোষ্ঠীৰ নাম সলাই জনজাতিও নহয় আৰু কমতাপুৰ ৰাজ্যও দাবী কৰিব নোৱাৰে। কাৰণ কমতাপুৰত কোনো কোচ ৰাজবংশী বোলা জাতি নাই। ইয়াক কৰাৰ আগতে তেওঁলোকে 'ক্ষত্ৰিয়' বংশী ক'ত পেলাই দিলে তাক উলিয়াই দিব লাগিব। তাকে কৰিব নোৱাৰিলে আনক কোচ ৰাজবংশীৰ ইতিহাস বিকৃত কৰা বুলি অহেতুক অভিযোগ তোলা বন্ধ কৰা উচিত।

১৯৫০ত কোচবিহাৰ জিলা পশ্চিমবংগৰ এখন জিলা পৰিণত কৰাটো কোচবিহাৰক বংগৰ লগত চামিল কৰা হোৱা নাই। তেতিয়া কোচবিহাৰত কোচৰাজবংশী বুলি কোনো জাতি নাই। ৰাজবংশী বা ক্ষত্ৰিয় ৰাজবংশী আছিল। তেওঁলোক সমুদায় বাংলা ভাষী বুলি কোচবিহাৰকে পশ্চিমবংগৰ এখন জিলা কৰাত কোনো ৰাজবংশীয়ে আপত্তি কৰাৰ প্ৰশ্ন নুঠে। বংগ গোৱালপাৰা জিলাত ৰাজবংশীসকল বাংলাভাষী বুলি গোৱালপাৰা জিলা পশ্চিমবংগত যাওঁ যাওঁ অৱস্থা আছিল। ইয়াৰ বড়োসকলে অসমৰ লগত থকাৰ সমৰ্থন কৰাতহে গোৱালপাৰা জিলা অসমৰ এখন জিলা হৈ থাকে।

বিষ্ণু ৰাজা ঢাকাত ডাঙৰ-দীঘল হোৱা। ৰংপুৰৰ কলেজত পঢ়া। সেই অঞ্চলৰ সমাজ, ভাষা আৰু ইতিহাসৰ জ্ঞান থকা স্বাভাবিক। ১১শ শতিকাত কামৰূপ ৰাজ্য ভাঙি চাৰিওফালে সৰু সৰু ৰাজ্য গঠন হয়। যিহেতু কামৰূপ ৰাজ্যৰ গোটেই বজাই বড়োবংশী মেচৰ বা মেচ বংশৰ আছিল সেয়েহে এই ভয় সৰু সৰু ৰাজ্যৰ ৰজাসকলেও বড়োবংশে এটি প্ৰদৰ্শনত সৰু সৰু ৰাজ্যৰ ৰাজবংশী নামৰ প্ৰদৰ্শন হয়। সমগোষ্ঠীৰ বংশৰে আছিল। তাৰে পশ্চিম কমতাপুৰ ৰাজ্য সৃষ্টি হয়। হয়্যৰ প্ৰতিষ্ঠাতা খেনবংশৰ প্ৰথম ৰজা নীলধ্বজ এজন সাধাৰণ মেচ বা কছাৰী-কান্ডানাথ মেচ বড়ো বংশৰে আছিল। Herr Bastinৰ 'Volkertem and Brahmaputra' কিতাপত কিছুমান যেন শব্দ দেখি W C Ploden য়ে মন্তব্য কৰে 'Khems words are Closely Connected with those of the Meches or Bodos' আচৰণতে বড়োভাষাত 'খাং' মানে প্ৰজাপালন খুং মানে ৰাজ্য শাসন। প্ৰজাপালক শাসক বংশ বুজাবলৈ এই খাং খুং শব্দৰ পৰাই পূৰ্বৰ বড়োৰ যেন বা খিয়ান হয় বুলিব পাৰি। H.E. Stephen য়ে Asiatic Society of Bengal ৰ পৰিকাত লিখিছে— 'Khems are

western Bodos and the eastern Bodos of the Brahmaputra Vally from Tezpur to Gauhati were known as kacharis (Low landers).' গতিকে কান্ডনাথ মেচেই নীলধ্বজ নাম লৈ যেন বংশ প্ৰতিষ্ঠা কৰা বোলাত বিষ্ণু ৰাভাই একো ভুল কৰা নাই। কেৱল পূজা-পাতল নহয় ৰাজকাৰ্য চলাবলৈ আহোম, কছাৰী মেচ আৰু ত্ৰিপুৰাৰ ৰজাসকল বামুণ-কায়াই আমদানি কৰাটো সত্য কথা। নীলধ্বজৰ প্ৰধানমন্ত্ৰীও বামুণ আছিল। বিষ্ণু ৰাভাই নীলধ্বজৰ দিনত অসমত সাতজন বামুণ, সাতজন কায়াই অনা বোলাতো আচৰিত নহয়।

কমিউনিষ্ট আন্দোলনত বিষ্ণু ৰাভাই গোৱালপাৰা (অবিভক্ত) জিলাৰ ভিতৰুৱা বড়ো গাঁৱত লুকাই আছিল। গাঁৱলীয়া বড়োসকলৰ

বিভ্ৰান্ত নিৰীক্ষণ জনক লাল বসুমতাৰী

কথা-বতৰা, জীৱন-যাপনৰ লগত পৰিচিত হৈছিল। ৰাভা নিজে তোলনীয়া পিতৃ মিলিটাৰীত কাম কৰা বাবে অসমৰ বাহিৰত থাকি ডাঙৰ-দীঘল হয় আৰু বড়ো বা ৰাভা ভাষাতকৈ তেওঁ অসমীয়া ভাষাই বেছি জানিছিল। এনেকৈ লুকাই থাকোতে বৰ্মানে কোকৰাঝাৰ জিলাৰ তুটীবিলা গাঁৱত তৰুণ বসুমতাৰীৰ বয়োক মোহিনী

language seem to have occupied the plains of Assam for a very long time. These Bodo people were no doubt the Kiratas, Mlechhas spoken in Mahabharatas. The Meches of Assam still preserve traces of the appropriate name 'Mlechha' applied to their forfathers by the early Aryans coming to 'Pragyotisha'. During the time a Mahabharata, even earlier, the Bodo tribes constituted the bulk of the population in the Assam Vally, northern and eastern Bengal and surrounding and intervening hills' (Early History of Kamrup : K. L. Barua, Page 14)

ইয়াকে ড° সুনীতি কুমাৰ চেটাৰ্জীয়ে লিখিছে— 'Before coming of Aryans towards eastern India, North Bengal and Assam no doubt the Aryan had heard the news of Kirata people of the Eastern India. They use to call the modern Assam and Lohit by the name of Mlechha Dsh or the country of Mlech or Mech people.'

এই Mech people কলাওক বিষ্ণু ৰাভাই

পৃথক ৰাজ্যৰ দাবী অসমৰ জনজাতি আৰু বেদব্ৰত বৰাৰ তথ্য বিভ্ৰাট

বসুমতাৰীক তেওঁ বিয়া কৰাইছিল। তেওঁৰ আচল পিতৃ গুনিৰাম মুছাহাৰী। সৰুতে মাতৃ হেৰুৱাই পিতৃৰ বন্ধুই তেওঁক তোলনীয়া পুত্ৰ হিচাপে ডাঙৰ-দীঘল কৰে। এনেকৈ ভিতৰুৱা গাঁৱত গাৰলীয়া বড়োসকলৰ মুখত অসমীয়াৰ ফকৰা-যোজন গুনি তেওঁ অসমীয়া ভাষাৰ সৃষ্টিকাৰক বোলাত একো ভুল হোৱা নাই। তেওঁ ভাষাবিদ নাছিল নৃত্য আৰু অভিনয় বিশাৰদহে আছিল। তেওঁ ভাষা-গৱেষণাৰ কাৰণে নহয়, শিৱৰ মটাৰাজ তাম্বুৰ নৃত্য পোদৰ্শিতাৰ বাবেহে 'কলাওক' আখ্যা দিয়া হৈছিল। কোনো অনুশীলন নকৰাকৈ এলাহাবাদৰ এটি প্ৰদৰ্শনত তেওঁ ভাৰত নাট্যম নৃত্য বিশাৰদ উদয় শংকৰক বোৱা বস্ত্ৰ বা গুণ দেখিবলৈ পালে।

অসমত মেচ শব্দ মেচৰ পৰাই হৈছে। ইয়াক সকলো ভাষাবিদ পণ্ডিতেই কৈ গৈছে— ই বিষ্ণু ৰাভাই চিনি অনা কথা নহয়। ভাষা জৰীপত কোৱা হৈছে— Mech is the corruption of Mlechha. They ruled Pragjyotispur for four thousand years which began to decline in eleventh Century' (GA Grearson)ইয়াকে ৰায় বাহাদুৰ কনকলাল বৰুৱাও 'Early History of Kamrup' ত

উল্লেখ কৰা কামৰূপ ভাঙি কমতাপুৰ হোৱা ৰাজ্যৰ খেন বংশ প্ৰতিষ্ঠাতা কান্ডনাথ মেচ। যিজন ৰজা হৈ নীলধ্বজ নাম লয়। এই কমতাপুৰ ৰজাসকল, ৰাজ্যবৰ্ধন ৰাজ্যৰ বৰ্ধন বংশৰ লগত কিবা সম্পৰ্ক থাকিব পাৰে। আজিও বড়োসকলে পশ্চিমবংগ অৰ্থাৎ উত্তৰ বংগৰ বড়ো বা মেচসকলক বাদীনাৰী অৰ্থাৎ বৰ্ধনা বা বৰ্ধনবংশীয় বুলি কয়। আৰু পূৰ্বৰ অসমীয়া ব্ৰাহ্মণী (পূৰ্ব দিশৰ বাসী) বুলি কয়। বৰ্ধন বংশৰ লগত মেচ বা বড়োসকলহে সম্পৰ্ক থকা সত্ত্বেৰ। সময় সুবিধা বুজি গৈয়ো ছদ্মবেশ নাম নহয়, আত্মগোপনকাৰীসকলৰ ব্ৰাতা হিন্দু জাতিৰ লোকসকলে উচ্চবৰ্গ দাবী কৰাৰ বাবে পৰম্পৰাম বোলা উচ্চ বৰ্গ হিন্দু নেতাৰ দ্বাৰা এখন কুঠাৰ ঘূৰাই ভয় সুৰাওঁতে হেজাৰ উত্তৰৰ ভয়াতুৰ নিমবৰ্ণৰ ব্ৰাত্য হিন্দুৰ দলে তেওঁলোকৰ আৰু গোৱালপাৰা জিলাৰ মেচ দেশত আভায় লয়হি। তেওঁলোকেই নিজকে 'ৰাজবংশী' জাতিৰ পৰিচয় নাই। ই তেওঁলোকৰ আচল জাতিৰ নাম নহয়, আত্মগোপনকাৰীসকলৰ ছদ্মবেশী জাতিৰ নামহে। তেওঁলোকৰ কমতাপুৰৰ খেন বংশৰ লগত আৰু কোচবিহাৰৰ মেচ বংশৰ লগত তেওঁলোকৰ কোনো সম্পৰ্ক নাই। প্ৰকৃত কোচসকলৰ লগতো তেওঁলোকৰ কোনো সম্পৰ্ক নাই। নিজৰ ক্ষত্ৰিয় আন্দোলনতে ই প্ৰমাণিত।

শিয়াল পণ্ডিতৰ নিচিনা জীৱন বৰ্মনে ৰং

লেগাই শিয়ালে বনৰ ৰজা হ’ব বিচৰাৰ নিচিনা কৰ্তিতয়াৰা বৰ্ধনৰ বংশ ৰাজবংশী, কেতিয়াবা কোচৰ বংশ ৰাজবংশী ছদ্মবেশ ধাৰণ কৰি কমতাপুৰৰ উদ্ভাৰিকাবী ওলাইছে। কোচবিহাৰৰ ৰাজবংশ কোচ নহয়। মেচেহে। কোচক ৰাজবংশ বুলি ভাবি কোচৰ নামত 'ৰাজবংশ' ছদ্মবেশ নাম লোৱাও গুৰিতে ভুল হৈ

থকাই শিয়ালে বনৰ ৰজা হ’ব বিচৰাৰ নিচিনা কৰ্তিতয়াৰা বৰ্ধনৰ বংশ ৰাজবংশী, কেতিয়াবা কোচৰ বংশ ৰাজবংশী ছদ্মবেশ ধাৰণ কৰি কমতাপুৰৰ উদ্ভাৰিকাবী ওলাইছে। কোচবিহাৰৰ ৰাজবংশ কোচ নহয়। মেচেহে। কোচক ৰাজবংশ বুলি ভাবি কোচৰ নামত 'ৰাজবংশ' ছদ্মবেশ নাম লোৱাও গুৰিতে ভুল হৈ থকাই শিয়ালে বনৰ ৰজা হ’ব বিচৰাৰ নিচিনা কৰ্তিতয়াৰা বৰ্ধনৰ বংশ ৰাজবংশী, কেতিয়াবা কোচৰ বংশ ৰাজবংশী ছদ্মবেশ ধাৰণ কৰি কমতাপুৰৰ উদ্ভাৰিকাবী ওলাইছে। কোচবিহাৰৰ ৰাজবংশ কোচ নহয়। মেচেহে। কোচক ৰাজবংশ বুলি ভাবি কোচৰ নামত 'ৰাজবংশ' ছদ্মবেশ নাম লোৱাও গুৰিতে ভুল হৈ

থকাই শিয়ালে বনৰ ৰজা হ’ব বিচৰাৰ নিচিনা কৰ্তিতয়াৰা বৰ্ধনৰ বংশ ৰাজবংশী, কেতিয়াবা কোচৰ বংশ ৰাজবংশী ছদ্মবেশ ধাৰণ কৰি কমতাপুৰৰ উদ্ভাৰিকাবী ওলাইছে। কোচবিহাৰৰ ৰাজবংশ কোচ নহয়। মেচেহে। কোচক ৰাজবংশ বুলি ভাবি কোচৰ নামত 'ৰাজবংশ' ছদ্মবেশ নাম লোৱাও গুৰিতে ভুল হৈ

থকাই শিয়ালে বনৰ ৰজা হ’ব বিচৰাৰ নিচিনা কৰ্তিতয়াৰা বৰ্ধনৰ বংশ ৰাজবংশী, কেতিয়াবা কোচৰ বংশ ৰাজবংশী ছদ্মবেশ ধাৰণ কৰি কমতাপুৰৰ উদ্ভাৰিকাবী ওলাইছে। কোচবিহাৰৰ ৰাজবংশ কোচ নহয়। মেচেহে। কোচক ৰাজবংশ বুলি ভাবি কোচৰ নামত 'ৰাজবংশ' ছদ্মবেশ নাম লোৱাও গুৰিতে ভুল হৈ

থকাই শিয়ালে বনৰ ৰজা হ’ব বিচৰাৰ নিচিনা কৰ্তিতয়াৰা বৰ্ধনৰ বংশ ৰাজবংশী, কেতিয়াবা কোচৰ বংশ ৰাজবংশী ছদ্মবেশ ধাৰণ কৰি কমতাপুৰৰ উদ্ভাৰিকাবী ওলাইছে। কোচবিহাৰৰ ৰাজবংশ কোচ নহয়। মেচেহে। কোচক ৰাজবংশ বুলি ভাবি কোচৰ নামত 'ৰাজবংশ' ছদ্মবেশ নাম লোৱাও গুৰিতে ভুল হৈ

থকাই শিয়ালে বনৰ ৰজা হ’ব বিচৰাৰ নিচিনা কৰ্তিতয়াৰা বৰ্ধনৰ বংশ ৰাজবংশী, কেতিয়াবা কোচৰ বংশ ৰাজবংশী ছদ্মবেশ ধাৰণ কৰি কমতাপুৰৰ উদ্ভাৰিকাবী ওলাইছে। কোচবিহাৰৰ ৰাজবংশ কোচ নহয়। মেচেহে। কোচক ৰাজবংশ বুলি ভাবি কোচৰ নামত 'ৰাজবংশ' ছদ্মবেশ নাম লোৱাও গুৰিতে ভুল হৈ

থকাই শিয়ালে বনৰ ৰজা হ’ব বিচৰাৰ নিচিনা কৰ্তিতয়াৰা বৰ্ধনৰ বংশ ৰাজবংশী, কেতিয়াবা কোচৰ বংশ ৰাজবংশী ছদ্মবেশ ধাৰণ কৰি কমতাপুৰৰ উদ্ভাৰিকাবী ওলাইছে। কোচবিহাৰৰ ৰাজবংশ কোচ নহয়। মেচেহে। কোচক ৰাজবংশ বুলি ভাবি কোচৰ নামত 'ৰাজবংশ' ছদ্মবেশ নাম লোৱাও গুৰিতে ভুল হৈ

ফেব্ৰ ৪ ৮৮-৭৫৫৫৫৫৬৭২